کمیته کنگره به احضار ترامپ رأی داد

کمیته‌ای در مجلس نمایندگان آمریکا که در حال تحقیق درباره حمله هواداران «دونالد ترامپ» به ساختمان کنگره در ۶ ژانویه ۲۰۲۱ است، پنجشنبه گذشته به اتفاق آرا به احضار رئیس‌جمهور سابق آمریکا رأی داد. چنانچه ترامپ به احضاریه‌ای که برای او صادر می‌شود اعتنا نکند ممکن است متهم شود.

ایران، روسیه و جمهوری آذربایجان برای تکمیل کریدور شمال- جنوب به توافق رسیدند

دیپلماسی ترانزیتی

رسانه‌های غربی: کریدور شمال- جنوب باعث خنثی شدن تحریم‌های آمریکا علیه ایران و روسیه می‌شود

گروه بین‌الملل: ایران، روسیه و جمهوری آذربایجان در اجلاس ۲+۶ ترانزیتی ایران و کشورهای آسیای میانه، در زمینه فعال‌سازی شاخه غربی کریدور شمال- جنوب به توافق رسیدند که یک حرکت مهم و ژئوپلیتیک و استراتژیک برای منطقه و جهان خواهد بود. در ۲ نشست سه‌جانبه اجلاس ۲+۶ ترانزیتی ایران و کشورهای آسیای میانه، ساخت و بهره‌برداری از بخش ریلی رشت - آستارا به منظور توسعه حمل‌ونقل و توسعه زیربنای ریلی و ترافیک باری در شاخه غربی کریدور بین‌المللی شمال - جنوب مورد بحث قرار گرفت و ایران، روسیه و جمهوری آذربایجان برای فعال‌سازی شاخه غربی کریدور شمال- جنوب به توافق رسیدند. در این اجلاس نمایندگانی از ایران، ترکمنستان، قزاقستان، ازبکستان، تاجیکستان و قرقیزستان به همراه نمایندگانی از جمهوری آذربایجان و روسیه حضور داشتند و درباره توسعه همکاری‌های ترانزیتی به گفت‌وگو پرداختند.

موقعیت استراتژیک، ژئوپلیتیک و ژئواکونومیک ایران مورد توجه کشورهای بزرگ جهان بوده و هست. موقعیت مناسب ریلی و جاده‌ای و دسترسی ایران به سواحل طولانی در خلیج فارس، دریای مکران «عمان» و سواحل دریای خزر در سال‌های اخیر بسیار مورد توجه تولیدکنندگان بزرگ اقتصادی جهان بوده‌است. اگر بعضی مسیرهای ناتمام ریلی و جاده‌ای ایران تکمیل شود، ایران می‌تواند از عبور و ترانزیت کالا از خطوط ریلی و جاده‌ای خود درآمد سرشاری داشته باشد. مدت‌هاست جمهوری‌های آسیای مرکزی فاقد راه‌های تجاری و حمل‌ونقل مطمئن به جنوب بوده‌اند و اهمیت کریدور شمال- جنوب از این جنبه است. در واقع مسائل سیاسی و امنیتی موجود در افغانستان و همچنین میان پاکستان و هند، جمهوری‌های آسیای مرکزی را که به مسیرهای صادراتی جدید نیاز دارند به سمت ایران هدایت کرده است. افزون بر این، کریدور شمال- جنوب می‌تواند همگرایی در قالب «اوراسیای بزرگ» را تقویت کند. در واقع ایران با بهره‌گیری از موقعیت استراتژیک خود در آسیا می‌تواند بازیگری مهم در پیشبرد طرح‌های اقتصادی و توسعه‌محور کشورهای عضو سازمان همکاری شانگهای و اتحادیه اوراسیا باشد. از طرفی به دنبال حمله روسیه به اوکراین و اعمال تحریم‌های گسترده کشورهای اروپایی و آمریکا علیه روس‌ها، علاوه بر توقف حمل‌ونقل دریایی به بنادر مهم روسیه، راه‌آهن سراسری شرقی- غربی این کشور هم کارایی خود را از دست داده است. بنابراین در حال حاضر روسیه بیش از هر زمان دیگری برای مبادله کالا و تجارت ۸ میلیارد دلاری با هندوستان و کشورهای جنوب و شرق آسیا به مسیر کریدور شمال- جنوب نیاز پیدا کرده است. راه‌آهن ۱۶۰ کیلومتری رشت- آستارا و کریدور شمال به جنوب از چنان اهمیتی برخوردار است که مقام معظم رهبری در دیدار رئیس‌جمهور روسیه بر آن تأکید و در عین حال، در سفر رئیس‌جمهوری اسلامی ایران به مسکو، احداث راه‌آهن رشت- آستارا جزو مصوبات سفر و توافقات بین ۲ رئیس‌جمهور قرار گرفت. با وجود این، به نظر می‌رسد علت اصلی تکمیل نشدن خط ریلی رشت- آستارا، نبود حدود ۲۰ هزار میلیارد تومان منابع مالی مورد نیاز است، به این منظور در اجلاس ۲+۶ ترانزیتی ایران و کشورهای آسیای میانه در جلسه‌ای با حضور رؤسای‌جمهور ایران، آذربایجان و روسیه، فعال‌سازی شاخه غربی کریدور شمال_جنوب مورد توافق قرار گرفت. رویترز در این راستا نوشت که این کریدور باعث خنثی شدن تحریم‌های تجاری آمریکا علیه تهران و مسکو می‌شود.

کشورهای دیگری همچون ترکیه، ارمنستان، قزاقستان، قرقیزستان، بلاروس، تاجیکستان و حتی عمان، سوریه، اوکراین و بلغارستان نیز خواستار همکاری با این گذرگاه مهم شده‌اند. در کل انتهای جنوبی این مسیر به هندوستان و انتهای شمالی آن به روسیه ختم می‌شود و بخش اعظم مسیر خشکی میانی آن در ایران قرار دارد. از طرف دیگر روسیه براحتی از طریق مسیرهای ریلی خود، این گذرگاه را به بازارهای اروپا متصل می‌کند. این طرح اتصال روسیه و آسیای میانه به هند را هم ممکن می‌کند. تا قبل از ابتکار جاده ابریشم جدید چینی (یک جاده یک کمربند)، کریدور شمال- جنوب اصلی‌ترین حلقه تجارت بین آسیا و اروپا به شمار می‌رفت. از طریق این مسیر کالاها از هند پس از ورود به بنادر ایران در چابهار و بندرعباس از مسیرهای جاده‌ای و ریلی به سواحل دریای خزر انتقال پیدا می‌کند و سپس از طریق مسیر آبی یا قلمروی جمهوری آذربایجان به روسیه می‌رسد و از این مسیر می‌تواند وارد بازارهای اروپایی شود. از مزایای مهم این طرح کوتاه کردن دسترسی به اروپا برای هند و کشورهای دیگر است به نحوی که مسیر این کریدور برای دهلی‌نو حدود ۷۲۰۰ کیلومتر و تقریباً ۶۰درصد کمتر از مسیر دریایی کانال سوئز است؛ همین امر به‌صورت تقریبی زمان ارسال کالا از هند به شمال اروپا را از ۴۰ به ۲۰ روز کاهش می‌دهد. با اعلام آمادگی دیگر کشورهای آسیای میانه و کشورهای عضو شورای همکاری، دامنه عمل و گستره همکاری دولت‌ها و جمعیت تحت پوشش طرح نسبت به گام نخست افزایش چشمگیری خواهد داشت و اکنون این کریدور جمعیت وسیعی را در بر می‌گیرد و بازار تولید و مصرف قابل توجهی را شامل می‌شود. سال ۲۰۱۴ راه‌آهن ترکمنستان و قزاقستان به راه‌آهن ایران متصل شد که پیوستگی این مسیر به جمهوری ازبکستان وسعت دسترسی پروژه در آسیای میانه را افزایش داد. از طرفی در پی حمله روسیه به اوکراین و اعمال تحریم‌های گسترده کشورهای اروپایی و آمریکا علیه روس‌ها، ارائه سرویس حمل‌ونقل دریایی توسط خطوط کشتیرانی بین‌المللی به بنادر مهم روسیه از جمله ولادی وستوک، سن‌پترزبورگ و نووروسیسک متوقف و همچنین راه‌آهن سراسری شرقی- غربی آن کشور نیز کارایی خود را از دست داد. در حال حاضر روسیه بیش از هر زمان دیگری برای مبادله کالا و تجارت ۸ میلیارد دلاری با هندوستان و کشورهای جنوب و شرق آسیا به مسیر کریدور شمال- جنوب نیاز پیدا کرده است.

پس از تحریم‌های اعمال شده علیه روسیه، دولت هند کمیته‌ای تشکیل داد تا برای کمک به بازرگانان هندی راه‌های دسترسی به تسهیلات کشتیرانی را پیدا کند که در این بین مسیر بنادر گرجستان را برای ارسال کالاهای صادراتی هند به روسیه برگزید. چند روز بعد از ارسال نخستین محموله از مسیر گرجستان، برخی تحلیلگران اقتصادی هند مطلب جدیدی را مبنی اینکه مسیر کریدور ترانزیتی شمال- جنوب که از ایران و آذربایجان عبور می‌کند به‌مراتب سریع‌تر و ارزان‌تر از مسیر گرجستان است، مورد تاکید قرار دادند. این کریدور، یکی از مهم‌ترین شاهراه‌های ارتباطی از غرب تا جنوب آسیا به شمار می‌آید که ۱۲ سپتامبر ۲۰۰۰ در سن‌پترزبورگ توسط ۳ کشور ایران، روسیه و هند به منظور ترویج همکاری‌های حمل و نقلی تأسیس شد. این کریدور اقیانوس هند و خلیج‌فارس را از طریق ایران به دریای خزر سپس از طریق روسیه به سن‌پترزبورگ و شمال اروپا متصل می‌کند. پوتین در ششمین اجلاس سران دریای خزر با حضور سران جمهوری آذربایجان، ایران، قزاقستان و ترکمنستان گفت ۵ کشور حوزه دریای خزر که روسیه را نیز دربر می‌گیرد، برنامه‌های زیادی برای بهبود زیرساخت‌های حمل‌ونقل در منطقه دارند و در این راستا، اشاره ویژه‌ای به کریدور بین‌المللی حمل‌ونقل شمال-جنوب داشت و آن را رگ حیاتی حمل‌ونقل از سن‌پترزبورگ به بنادر ایران و هند توصیف کرد.

این کریدور، می‌تواند یک جایگزین برای مسیر مدیترانه-سوئز باشد که به روسیه اجازه می‌دهد آب‌های تحت تسلط رقبای غربی خود را دور بزند و مسیری است که بیشتر تجارت جهان از آن عبور می‌کند. دور زدن کانال سوئز همچنین می‌تواند به کشورهایی که از طریق کریدور حمل‌ونقل بین‌المللی شمال-جنوب تجارت می‌کنند کمک کند از تأخیر در نقاط بن‌بست، مانند آبراه تحت کنترل مصر که محل ترانزیت تقریبا همه کالاهایی است که به اروپا حمل می‌شود از جمله محصولات نفتی، جلوگیری کنند.

هند در حال حاضر بیشتر از قبل از جنگ اوکراین از روسیه نفت خام می‌خرد. هند اعلام کرده است انرژی روسیه را با تخفیف خریداری خواهد کرد، زیرا به دنبال بهترین معاملات برای مردم خود است. روسیه دومین صادرکننده بزرگ نفت به هند در ماه مه (اردیبهشت و خرداد) بود و می‌توانست شرکای قدیمی انرژی خود را کنار بگذارد تا در ژوئن به بزرگ‌ترین تامین‌کننده نفت خام هند تبدیل شود. با تلاش‌های اتحادیه اروپایی و ایالات متحده جهت محدود کردن نقش روسیه در اقتصاد جهانی این کشور با اقدامات متقابلی همچون دریافت بهای انرژی به روبل روسیه توانست ارزش روبل را بشدت افزایش دهد. با توجه به افزایش قابل ملاحظه صادرات نفت روسیه به هند و پیش‌بینی زمستان سخت و سرد برای اروپا، به نظر می‌رسد شاهد شکل‌گیری آرایشی جدید در اقتصاد جهان باشیم، از این رو دولت می‌تواند با تکمیل گذرگاه شمال- جنوب، اقتصاد دریا را فعال و تجارت دریایی و حمل‌ونقل زمینی را تسهیل کند، چرا که صنعت حمل‌ونقل پیش‌زمینه توسعه بخش‌های اقتصادی کشور بوده و با شکل‌گیری مناسبات جدید در منطقه و تمایل هند و روسیه به افزایش حجم مبادلات با تکمیل پروژه‌های ناتمام ریلی و جاده‌ای، ایران می‌تواند از عبور و ترانزیت کالا از خطوط ریلی و جاده‌ای خود درآمد سرشاری داشته باشد. علاوه بر آن، هند در چند سال قبل توافق «کواد ۱ و۲» را با امارات، رژیم اشغالگر قدس، آمریکا و استرالیا به ثبت رسانده است تا نفت و کشتی‌های تجاری آنها از اقیانوس هند به دریای سرخ و اروپا برسد و از آن طرف به آمریکا برود. این گذرگاه از این جهت مهم است که مسیر ریلی هند به اروپا را از ایران به آذربایجان و از آن سمت به روسیه و اروپا تغییر می‌دهد که بسیار اهمیت دارد.

[آذربایجان عقب‌نشینی کرد]

آذربایجان و ترکیه قصد داشتند با دور زدن ایران و تشکیل کریدور زنگزور جلوی کریدور بزرگ شمال- جنوب را بگیرند. این در حالی است که کارشناسان معتقدند راه‌اندازی کریدور زنگزور عاملی برای از بین بردن مزیت‌های بزرگ ترانزیتی و اقتصادی ایران در راه‌اندازی کریدور شمال - جنوب و کریدور شرق - غرب از مسیر ایران است، چرا که با راه‌اندازی کریدور زنگزور به موازات مرزهای ایران، ژئوپلیتیک قفقاز به هم خورده و این مسیر بر سر راه کریدور راهبردی شمال- جنوب قرار می‌گیرد و مانع دسترسی ایران به اورآسیا و بازار اروپا خواهد شد. اما توافق اخیر بین ایران، آذربایجان و روسیه نشان داد پروژه بزرگ کریدور شمال - جنوب با کریدور تورانی یا زنگزور متوقف نخواهد شد.

عراق

عبداللطیف رشید و شیاع السودانی به عنوان رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر عراق انتخاب شدند

پیروزی حشد و شعب

نیویورک تایمز: انتخاب رئیس‌جمهور عراق ضربه‌ای سنگین به مقتدا صدر بود

گروه بین‌الملل: پس از یک سال و کش‌وقوس‌های فراوان، جلسه پارلمان عراق تشکیل شد و رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر این کشور انتخاب شدند. شاید این اتفاق موجب سامان سیاسی در این کشور شود، بالاخص که ۲ گزینه ریاست‌جمهوری و نخست‌وزیری عراق از سوی جریان شیعی و متحدان آن انتخاب شدند.

روز پنجشنبه پارلمان عراق تشکیل جلسه داد و بعد از چندین ماه بلاتکلیفی و انسداد سیاسی در این کشور، رئیس‌جمهور عراق انتخاب شد. عبداللطیف الرشید، از سیاستمداران اتحادیه میهنی کردستان عراق که روابط بسیار گرم و دوستانه‌ای با ایران و گروه‌های مقاومت عراق دارد، در دور دوم رأی‌گیری انتخابات به عنوان رئیس‌جمهور این کشور انتخاب شد.

با اینکه برخی رسانه‌ها اعلام کردند نشست پارلمان با حضور ۲۶۹ نماینده آغاز شده، خبرنگار شبکه المیادین گزارش داد شمار نمایندگان شرکت‌کننده برای انتخاب رئیس‌جمهور این کشور در لحظه رأی‌گیری به ۲۷۷ نفر رسیده بود. طبق قانون اساسی عراق، نامزدی که دوسوم آرای نمایندگان را کسب کند، به عنوان رئیس‌جمهور معرفی خواهد شد اما اگر حدنصاب لازم را هیچ یک از نامزدها کسب نکنند، برای بار دوم میان ۲ نامزدی که بیشترین رأی را کسب کرده‌اند، رأی‌گیری خواهد شد و هر نامزدی بیشترین رأی را کسب کند، رئیس‌جمهور این کشور خواهد شد.

پس از شمارش آرا، عبداللطیف رشید با ۱۵۷ رأی و برهم صالح با ۹۹ رأی به ترتیب بیشترین رأی را کسب کردند. از آنجا که هیچ کدام از این ۲ نفر موفق به کسب دوسوم آرای نمایندگان نشدند، دور دوم رأی‌گیری برای انتخاب رئیس‌جمهور جدید عراق برگزار شد. پس از پایان شمارش آرای دور دوم، عبداللطیف رشید موفق شد ۱۶۲ رأی کسب کند و برهم صالح ۹۹ رأی، تا عبداللطیف رشید رئیس‌جمهور عراق شود.

رشید از رهبران قدیمی جریان اتحادیه میهنی کردستان عراق است که در زمان جنگ ایران و عراق از متحدان تهران محسوب می‌شد و رهبر فقید این جریان یعنی «مام جلال طالبانی» از متحدان راهبردی ایران بود. رشید بعد از توشیح ریاست‌جمهوری توسط پارلمان بلافاصله در همان سالن جلسات مجلس عراق «محمد شیاع السودانی» را مکلف به تشکیل کابینه کرد. السودانی گزینه چارچوب هماهنگی شیعی (گروه نزدیک به مقاومت و ایران) بود. این گزینه بعد از چند ماه رایزنی با حزب دموکرات کردستان (بارزانی)، اتحادیه میهنی کردستان، ائتلاف عزم (حلبوسی) و تقدم (خنجر) انتخاب شد. گره تشکیل پارلمان عراق و انتخاب نخست‌وزیر و رئیس‌جمهور این کشور با کناره‌گیری نمایندگان جریان صدر باز شد و روز پنجشنبه به نتیجه رسید.

البته در راه انتخاب رئیس‌جمهور عراق اختلافاتی هم بروز و ظهور کرد. برخی گروه‌های چارچوب هماهنگی شیعی خواستار انتخاب «برهم صالح» به‌عنوان رئیس‌جمهور بودند و حتی جریان اتحادیه میهنی هم صالح را گزینه رسمی خود معرفی کرد اما گروه نزدیک به نوری المالکی و قیس خزعلی در چارچوب هماهنگی با ائتلافی که با جریان دموکرات کردستان انجام دادند به عبداللطیف رشید رأی دادند که این موضوع تنها حاشیه انتخاب رئیس‌جمهور بود. البته بافل طالبانی، رهبر جریان اتحادیه میهنی و پسر مرحوم جلال طالبانی بعد از انتخاب رشید به عنوان رئیس‌جمهور به میان خبرنگاران آمد و گفت رشید یکی از ارکان این اتحادیه است و انتخاب او برای وی بسیار خوشحال‌کننده است.

در همین زمینه بسیاری از کارشناسان اعتقاد دارند انتخابات روز پنجشنبه عراق در فضای بسیار آرام و بدون کمترین دخالت خارجی برگزار شد. در همین باره بنکین ریکانی از رهبران حزب دموکرات کردستان در اظهاراتی گفت انتخاب رئیس‌جمهوری و نخست‌وزیر مکلف، پنجشنبه را به روزی تماما عراقی تبدیل کرد و برای نخستین‌بار این روند بدون دخالت‌های خارجی پیش رفت.

شفق نیوز هم به نقل از حزب دموکرات کردستان تایید کرد پست ریاست‌جمهوری با رقابت و رأی پارلمان تعیین شده است و هیچ اجماع یا توافقی درباره این سمت وجود ندارد. انتخاب عبداللطیف رشید پس از آن صورت گرفت که حزب دموکرات کردستان به رهبری مسعود بارزانی با کناره‌گیری نامزد خود، ریبر احمد از رقابت‌های ریاست جمهوری موافقت کرد؛ امری که به انتخاب رئیس‌جمهور جدید اجازه داد تا جایگزین برهم صالح شود که تا آخرین لحظه از حمایت اتحادیه میهنی کردستان برخوردار بود.

انتخاب نخست‌وزیر جدید عراق هم ضربه‌ای سنگین به مصطفی الکاظمی، نخست‌وزیر سابق و مقتدا صدر، رهبر جریان صدر بود. به گفته بسیاری از کارشناسان، در یک سال گذشته این دو در یک اتحاد نامرئی صحنه سیاسی عراق را دستخوش آشوب و هرج و مرج کردند تا دولت پیشبرد الکاظمی امتداد یابد؛ دولتی که ۳ سال بر مسند کار بود. شیاع السودانی از وزرای نوری مالکی، رهبر جریان قانون و نخست‌وزیر اسبق عراق است که معاون مالکی در حزب الدعوه است. این موضوع یک نکته اساسی است که بعد از نوری مالکی، حیدر عبادی و عادل عبدالمهدی که هر سه از حزب الدعوه بودند، مصطفی الکاظمی سال ۲۰۱۹ به نخست‌وزیری رسید که سابقه سیاسی و حزبی قوی‌ای نداشت و بیشتر روزنامه‌نگار بود و با کمک‌های حیدر عبادی (از اقوام خانوادگی کاظمی) به ریاست سازمان اطلاعات عراق و بعد نخست‌وزیری رسید.

انتخاب رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر جدید عراق چند پیام مهم در پی داشت. ابتدا اینکه هر ۲ گزینه روابط بسیار خوب و گرمی با حشدالشعبی و جریان مقاومت در عراق دارند. هر دوی آنها در زمان تصدی مسؤولیت‌های‌شان به عنوان وزیر دارای پرونده‌های فساد اقتصادی و وابستگی به کشورهای غربی و عربی نیستند. انتخاب این ۲ فرد برای ایران هم نتایج بسیار مثبتی دارد. رئیس‌جمهور جدید از رهبران اتحادیه میهنی است و می‌تواند با اختیاراتی که دارد، به تهران اطمینان خاطر بدهد که شمال عراق مأمنی برای گروه‌های تجزیه‌طلب و تروریستی علیه ایران نخواهد بود. از سوی دیگر بارزانی هم در این پازل سیاسی سهمی گرفته است و به همین دلیل خوب می‌داند که باید با ایران بر سر توقف حرکت‌های تجزیه‌طلبانه گروه‌های تروریستی شمال عراق همکاری کند.

جریان صدر و شخص مصطفی الکاظمی در این انتخابات بزرگ‌ترین بازنده‌های سیاسی شطرنج عراق بودند و به نظر می‌رسد دوران سیاسی کاظمی تمام شده و صدر هم ۲ راه ممکن بیشتر ندارد یا اینکه وارد گود خیابان و تظاهرات میدانی شود یا با دولت جدید همکاری کند و برخی وزارتخانه‌ها به این جریان برسد.

جریان صدر بازنده انتخابات روز پنجشنبه بود چرا که سعی کرد با تحریک گروه‌های کرد و سنی و از سوی دیگر جریان ثورالتشرینی، مجلس را از حد نصاب بیندازد که موفق نشد. تنها حدود ۲۰ نفر از نمایندگان مجلس آن هم از جریان امتداد و مستقل، جلسه پارلمان را تحریم کردند که تاثیری بر روند انتخاب رئیس‌جمهور نداشت. در همین رابطه روزنامه واشنگتن‌پست در گزارشی تحولات عراق و انتخاب رئیس‌جمهور جدید در این کشور را ضربه‌ای سنگین به مقتدا صدر توصیف کرد.

بنابراین سامان سیاسی در عراق چند نکته اساسی در آینده این کشور خواهد داشت. ابتدا اینکه این کشور از هرج‌ومرج سیاسی، امنیتی و اقتصادی خارج می‌شود. دولت جدید حق استفاده از بودجه دولتی را دارد که الکاظمی در ۳ سال اخیر تنها با تصویب مجلس این حق را داشت. سوم که از همه مهم‌تر است رابطه با همسایگان خواهد بود. السودانی روابط گرمی با بسیاری از کشورهای همسایه بویژه ایران دارد و می‌تواند توافق‌های تجاری و اقتصادی این کشور با کشورهای منطقه را به سرانجام برساند. جان کلام انتخاب رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر در عراق که توسط برخی رسانه‌های غربی و عربی گفته شد، این بود که گزینه‌های نزدیک به ایران یعنی از جریان مقاومت و حشدالشعبی انتخاب شدند که به نظر می‌رسد هم حشد و هم شعب عراق راضی باشند.

دور دنیا

۲ شهید در پی یورش صهیونیست‌ها به اردوگاه جنین

نظامیان رژیم صهیونیستی صبح دیروز به اردوگاه «جنین» در شمال کرانه باختری حمله کرده و ۲ فلسطینی را به شهادت رسانده و ۱۴ فلسطینی دیگر را زخمی کردند. صبح دیروز نیز یک فلسطینی در زندان‌های رژیم صهیونیستی به شهادت رسید. به نوشته وبگاه عربی ۲۱، یکی از این شهدا «متین ضبابا» ۲۰ ساله است و دیگری دکتر «عبدالله ابوتین» ۴۳ ساله است. ابوتین زمانی که برای کمک به یکی از زخمی‌ها مقابل بیمارستان رفته بود، به ضرب گلوله صهیونیست‌ها به شهادت رسید. در این درگیری‌ها ۱۴ فلسطینی نیز به شهادت رسیدند. منابع فلسطینی در این باره گفتند نظامیان صهیونیست پیش از ظهر دیروز وارد اردوگاه جنین شدند و جوانان فلسطینی نیز به مقابله با آنها پرداختند. پس از آن رژیم صهیونیستی نیروهای بیشتری را روانه جنین کرد و تک‌تیراندازهای رژیم نیز در پشت بام ساختمان‌ها مستقر شدند.

کانادا ۱۷ فرد از جمله محمدجواد ظریف را تحریم کرد

تحریم فله‌ای ترودو

دولت کانادا روز پنجشنبه در راستای سیاست خود برای حمایت از اغتشاشات در ایران، تحریم‌های جدیدی علیه کشورمان وضع کرد.

دولت کانادا اعلام کرد ۳ نهاد و ۱۷ فرد از جمله محمدجواد ظریف، وزیر خارجه سابق ایران را تحریم کرده است. وزارت خارجه کانادا اسامی ۸ نفر از ۱۷ فردی را که در فهرست تحریم قرار گرفته‌اند به شرح زیر اعلام کرده است: سعید مرتضوی، امیر حاتمی، حسین شریعتمداری، منوچهر امان‌اللهی، غلامرضا ضیایی، پیمان جبلی، علی لاریجانی و محمدجواد ظریف. دولت کانادا هفته گذشته هم در اقدامی نمایشی اعلام کرد ۱۰ هزار نفر از اعضای سپاه پاسداران برای همیشه از ورود به کانادا منع خواهند شد.

وی گفت علاوه بر این تحریم‌ها، کانادا قصد دارد علیه افرادی که «بیشترین تقصیر را در رفتارهای مخرب ایران دارند» تحریم‌های هدفمند اعمال کند. او همچنین گفت کانادا ۷۶ میلیون دلار برای افزایش ظرفیت خود جهت اجرای این تحریم‌ها هزینه خواهد کرد.

اتاوا چهارم مهرماه هم اعلام کرده بود ده‌ها فرد و نهاد ایرانی از جمله پلیس امنیت اخلاقی را در فهرست تحریم‌ها قرار داده است. کانادا دولتی همسو با آمریکاست و طی سال‌های گذشته از تحریم‌های آن کشور هم علیه ایران تبعیت کرده است. تحریم پلیس امنیت اخلاقی ایران توسط کانادا چند روز بعد از آن انجام شد که واشنگتن هم همین نهاد را در فهرست تحریم‌های خود قرار داد.

دعوای آمریکا و عربستان در اتحادیه عرب

سخنگوی رسمی «احمد ابوالغیط» دبیرکل اتحادیه عرب دیروز (جمعه ۱۴اکتبر) اعلام کرد این نهاد حملات رسانه‌ای منفی علیه عربستان سعودی در پی تصمیم گروه اوپک پلاس برای کاهش بخشی از تولید نفت را محکوم می‌کند. طبق گزارش پایگاه خبری-تحلیلی «روسیا الیوم»، سخنگوی دبیرکل اتحادیه عرب گفت: این اظهارات به دور از واقعیت بوده و تنها بر سیاسی شدن کامل تصمیمات صرفاً اقتصادی مبتنی است؛ همه می‌دانند که چنین تصمیماتی با توجه به چالش‌های جدی اقتصاد جهانی برای ثبات اقتصاد جهانی ضروری هستند. سخنگوی ابوالغیط از رویکرد شناخته‌شده و متوازن سعودی‌ها برای ایجاد ثبات در بازارهای نفت و مواضع قاطع و اصولی پادشاهی سعودی در قبال مسائل سیاسی منطقه‌ای و بین‌المللی قدردانی کرد. هفته گذشته بود که سازمان اوپک پلاس اعلام کرد تولید نفت خود را کاهش می‌دهد. در پی اعلام این تصمیم، «جو بایدن» رئیس‌جمهور آمریکا در مصاحبه با شبکه «سی‌ان‌ان» گفت این اقدام عواقبی برای روابط واشنگتن و ریاض در پی خواهد داشت.

پلوسی: اگر ترامپ به کنگره بیاید او را با مشت بیرون می‌اندازم

در فیلمی که بتازگی در شبکه‌های خبری منتشر شده و مرتبط با ۶ ژانویه ۲۰۲۱ (چهارشنبه ۱۷ دی ۱۳۹۹) و تصرف کنگره آمریکا از سوی حامیان «دونالد ترامپ» رئیس‌جمهور سابق آمریکاست، «نانسی پلوسی» رئیس مجلس نمایندگان آمریکا می‌گوید اگر دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور وقت آمریکا، تهدید خود را مبنی بر آمدن به کنگره عملی کند، با مشت به او حمله می‌کند. به گزارش وبگاه «هافینگتن‌پست»، پلوسی در این فیلم که شبکه خبری «سی‌ان‌ان» روز جمعه منتشر کرد در واکنش به سخنرانی ترامپ می‌گوید: «به او بگویید اگر اینجا بیاید، ما به کاخ سفید می‌رویم». در آن سخنرانی، ترامپ هواداران خود را تشویق کرد بجنگند، کشور را پس گرفته و در اعتراض به نتایج رأی‌گیری ریاست‌جمهوری به سمت کنگره راهپیمایی کنند. پلوسی لحظاتی بعد می‌گوید: امیدوارم او بیاید تا او را با مشت بیرون کنم. من منتظر این لحظه بودم. من می‌روم او را بیرون می‌اندازم. سپس به زندان می‌روم و خوشحال می‌شوم.

وزارت امور خارجه جواب مکرون را داد

سخنگوی وزارت امور خارجه با اشاره به اینکه در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران حق اعتراضات مسالمت‌آمیز به رسمیت شناخته شده است، اظهار داشت: جای تعجب است که رئیس‌جمهور و برخی مقامات دولت فرانسه در تحولات اخیر ایران، اقدام نیروهای حافظ امنیت در برخورد با خشونت‌طلبان و اغتشاشگران را محکوم کرده و دولت ایران را به پرهیز از خشونت و رعایت حقوق آشوبگران فرامی‌خوانند اما همزمان در واکنش به اعتصابات کارگری در بخش نفت و گاز و پالایشگاه‌های فرانسه، مقامات این کشور از جمله سخنگوی دولت، کارگران را تهدید می‌کنند که در صورت پایان ندادن به اعتراضات و اعتصابات، با اعمال زور به اعتصابات پایان می‌دهند! کنعانی تاکید کرد: این یک نفاق آشکار است و یک بار دیگر ثابت می‌کند که حقوق بشر در قاموس بسیاری از دولت‌های مدعی در غرب، بازیچه و ابزاری بیش برای دستیابی به اهداف سیاسی و مداخله‌جویی در امور دیگر کشورها نیست.